

• цифровий сектор економіки (ІКТ-сектор та сектор контенту та ЗМІ), є рушійною силою цифрової трансформації.

Використання цифрових технологій аналізується стосовно державного сектора, приватного сектору, населення та домогосподарств. Нарешті, у рамках методики розглядаються соціально-економічні ефекти цифрової трансформації.

Методика спрямована на діагностику поточної ситуації; результати діагностики можна використовувати формування плану подальших дій [4].

Список використаних джерел:

1. Measuring the Digital Economy: A New Perspective. Paris: OECD Publishing, 2014. 156 p,
2. The Global Information Technology Report 2016.
3. Geneva: World Economic Forum and INSEAD, 2016. 307 p.
4. Чирва О. Г. Умови та чинники стратегічного управління ресурсним потенціалом сільськогосподарських підприємств. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5022>
5. Краус Н. М., Краус К. М., Марченко О. В. Платформена економіка: наратив інноваційного становлення підприємницьких університетів та філософія розвитку на засадах цифровізації. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/1_2020/8.pdf

Валентина Жук

кандидат педагогічних наук, старший науковий співробітник відділу освіти дітей з порушеннями слуху Інституту спеціальної педагогіки і психології імені Миколи Ярмаченка НАПН України, м. Київ, Україна

РАННЄ ВТРУЧАННЯ У СИСТЕМІ ОСВІТИ ДІТЕЙ З ПОРУШЕННЯМИ СЛУХУ

Близько 540 млн людей у світі мають порушення слуху, з них 360 млн таке, що інвалідизує (за даними ВООЗ). Прогнозують збереження тенденції до збільшення кількості осіб з порушеннями слуху у наступні роки. У 85% випадків порушення слуху є вродженим або виникає у ранньому віці, на 1-2 році життя дитини.

Соціальний запит на вирішення проблеми стрімкого збільшення кількості осіб з порушеннями слуху та запобігання його наслідків став підставою для розроблення та впровадження спеціальної міжнародної програми (Prevention of Blindness and Deafness (PBD) Program), мета якої полягає у попередженні порушень слуху та подоланні його наслідків. Програмою передбачено заходи,

спрямовані на профілактику, діагностику та лікування сучасними науково обґрунтованими методами захворювань, які спричиняють порушення слуху.

Надзвичайно важливим кроком, що наближає вітчизняну систему супроводу до європейських стандартів є Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 09.06.2021 № 1144 «Про затвердження порядку скринінгу слуху дітей», який набирає чинності з 01 січня 2022 року та Порядку проведення скринінгу слуху. Передбачено скринінг слуху впродовж першого місяця життя дитини, перед зарахуванням до закладу дошкільної освіти, але не пізніше досягнення ними 3 річного віку та перед зарахуванням до закладу загальної середньої освіти, але не пізніше досягнення ними 6 річного віку відповідно. Всі діти, у яких при повному діагностичному аудіологічному обстеженні встановлений діагноз порушення слуху, підлягають обліку з метою організації подальшого спостереження та ранньої інтервенції: лікування, слухопротезування та/або кохлеарної імплантації, корекційно-розвивальних педагогічних заходів.

Виявлення порушення слуху розглядається як ситуація, що потребує невідкладного втручання, а саме, слухопротезування, організації розвивального середовища у родині та спеціальної педагогічної допомоги. У Німеччині, Польщі, Іспанії, Австрії та інших країнах одразу після діагностування порушення слуху дитину та її родину залучають до програми раннього втручання: Програма сімейно орієнтованої комунікативної підтримки дітей раннього віку з порушеннями слуху (Das Münsteraner Elternprogramm zur Kommunikationsförderung bei Säuglingen und Kleinkindern mit Hörschädigung); Мюнстерська батьківська програма з підтримки розвитку комунікації немовлят та дітей з порушеннями слуху; програма «Слухай і говори» (Hear and Say) та ін.

Основні напрями корекційно-розвивальної діяльності, які здійснюються у межах програм раннього втручання такі: раннє виявлення порушення та діагностика його характеру; моніторинг слуху впродовж всього раннього віку (і надалі); за необхідності, лікування захворювань, які спричиняють погіршення стану слуху та інших захворювань (нервової системи тощо); раннє слухопротезування індивідуальними слуховими апаратами або кохлеарними імплантатами; заняття із сурдопедагогом та батьками; психологічна підтримка та навчання батьків або інших значущих дорослих ефективно взаємодіяти з дитиною, формувати слухомовленнєві навички, розвивати пізнавальні процеси, уявлення про довкілля тощо [1, 2].

Раннє втручання щодо дітей з порушеннями слуху С. Литовченко визначає як міждисциплінарну сімейноцентровану систему допомоги дітям раннього віку з порушеннями слуху, що передбачає ранній скринінг слуху, аудіологічну діагностику, слухопротезування, реалізацію індивідуальної програми підтримки та спрямовану на попередження виникнення додаткових труднощів у розвитку дитини, підвищення якості життя родини [3]. За влучним висловлюванням

Арміна Льове (Німеччина) сучасна сурдопедагогіка все більше стає превентивною педагогікою.

Раннє втручання у системі супроводу дітей з порушеннями слуху має системний, різновекторний, багатокомпонентний характер, здійснюється на міждисциплінарному рівні на партнерських засадах та реалізується командою фахівців медичної, технічної, педагогічної, психологічної, соціальної галузей у тісній співпраці з батьками дитини або іншими значущими дорослими; є всесвітньо визнаною практикою, залучення до якої максимально збільшує шанси дітей на реалізацію власного потенціалу, дає змогу максимально ефективно використовувати потенціал сім'ї для розвитку дитини та її інтегрування у соціум.

Список використаних джерел:

1. Концепція розвитку дошкільної освіти дітей із порушеннями слуху. Проект. / Жук В., Литвинова В., Таранченко О., Федоренко О., Шевченко В. Особлива дитина: навчання і виховання. № 2. 2014. С. 38 – 43.
2. Концепція створення та розвитку системи раннього втручання (Схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 26 травня 2021 р. № 517р). Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/517-2021-%D1%80#>
3. Литовченко С. В. Деякі аспекти реалізації послуги раннього втручання для дітей з порушеннями слуху. *Особлива дитина: навчання і виховання*. 3 (99), 2020. С. 47-52.

Валентина Загалевиц
викладач суспільних дисциплін
ВСП Кам'янець-Подільський фаховий коледж
НРЗВО «Кам'янець-Подільський державний інститут»,
Кам'янець-Подільський, Україна

ЗНАЧЕННЯ ДИФЕРЕНЦІЙОВАНО-ІНДИВІДУАЛЬНОГО МЕТОДУ ГРУПОВОЇ РОБОТИ У ПРОЦЕСІ ІНКЛЮЗИВНОГО НАВЧАННЯ

В сучасних умовах розвитку суспільства, у час динаміки соціальних змін та розвитку освітньої системи викладачеві доречно застосовувати диференційовано-індивідуальний метод групової роботи, що забезпечить значно вищий рівень успішності в ракурсі інклюзивної освіти.

Диференційованим є організоване навчання типологічних груп, сформованими за приблизно однаковим рівнем розвитку, що дозволяє навчати студентів на достатньо високому рівні складності з використанням різних методів, прийомів, форм самостійної роботи, адекватних дидактичним можливостям кожної із груп, що забезпечує оптимальний інтелектуальний